

FORUM MATEK PRZECIW DYSKRYMINACJI OJCÓW
Stowarzyszenie KRS 0000478488

www.forummatek.pl

biuro@forummatek.pl

Płocóchowo 75A 06-100Pułtusk

Dnia 14 listopada 2014r

KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna

2014 -11- 18

Wpł. Nr dz.

WW/514

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

~~Przewodniczący Senackiej Komisji Rodziny,
Polityki Senioralnej i Społecznej
Pan Mieczysław Augustyn~~

Przewodniczący Senackiej Komisji Ustawodawczej
Pan Piotr Zientarski

**STANOWISKO FORUM MATEK WOBEC PROJEKTU NOWEGO
ROZWIĄZANIA LEGISLACYJNEGO PRZEDSTAWIONEGO PRZEZ RZECZNIKA
PRAW DZIECKA w piśmie z dnia 15 października 2014r nr
ZSR/500/12/2014/MS.**

Przedstawiony przez Rzecznika Praw Dziecka projekt zmian Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wskazuje na nieznaną autorów projektu, które są przyczynami łamania praw dziecka i doprowadzają do powstawania zjawiska alienacji rodzicielskich.

Przedłożenie tego projektu było wynikiem zgłaszania wniosków do zmiany m.inn.art. 58 i 107 ale nie zostało poprzedzone konsultacjami z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz zmian systemowych w kierunku wyeliminowania zapisów tworzących dyskryminację jednego z rodziców, zwłaszcza ojców, w kierunku przeciwdziałania zjawisku uprowadzania dzieci, zwłaszcza przez matki, w kierunku respektowania zapisów art. 32, 33 i 48 Konstytucji o równym traktowaniu i zakazie dyskryminacji w życiu rodzinnym, co ma obecnie miejsce wobec ojców.

W uzasadnieniu projektu zmian, jest mowa o tym, że zmiany w 2009 r w zakresie treści art. 58 i 107 krio były podyktowane interesem rodziców, dosłownie: „z pozycji ochrony praw rodzicielskich” co rodzi pytanie, że skoro tak, to dlaczego przyniosły same szkody nie tylko rodzicom dziecka ale i samemu dziecku. W tamtym okresie, podobnie jak obecnie nie widziano za słuszne skonsultowanie zmian z właściwymi organizacjami pozarządowymi, lecz narzucono rozwiązania na zasadzie dyktatu.

Polem nadużyć w stosowaniu prawa staje się pojęcie dobra dziecka, którym sądy uzasadniają najbardziej absurdalne własne rozstrzygnięcia.

Wypaczona praktyka sądowa wymusza zmiany w prawie poprzez zdefiniowanie pojęcia dobra dziecka , po to aby uruchomić prawne mechanizmy ograniczające samowolę sędziów przy powołaniu się na zasadę dobra dziecka i nad tym powinny pochylić się Komisje.

Uznajemy za równie szkodliwą dla rozwoju dziecka stosowanie wobec dziecka przemocy psychicznej - emocjonalnej , za którą należy uznać indoktrynację dziecka , wychowywanie go w duchu wrogości do drugiego rodzica i wszelkie inne formy alienacji rodzicielskiej , dlatego też wnioskujemy wprowadzenie zmiany w k.r. o poprzez rozszerzenie zapisu art. 95 KRIO o zakazie stosowania wobec dziecka przemocy psychicznej .

Pozostają zatem do uwzględnienia w projekcie zmian kwestie :

1. Oprócz wprowadzenia nowych regulacji dot .art 58 i 107 k.r.o
2. Wprowadzenie opieki równoważnej- naprzemiennej , co będzie wypełnieniem wymogów Konwencji o prawach dziecka w zakresie doznawania przez dziecko bezpośredniej miłości i bycia z każdym z rodziców.
- 3 . Wprowadzenie zakazu wywożenia dzieci z miejsca , gdzie wychowywane były przez oboje rodziców oraz zakazu stosowania przemocy psychicznej po odseparowaniu dziecka od rodzica.
4. Przywrócenia kasacji , co wprowadzi nadzór pozainstancyjny Sądu Najwyższego nad kierunkiem orzecznictwa sądów niższych instancji kierujących się nie prawem ale własnym stereotypowym postrzeganiem roli ojca w procesie wychowywania dziecka .

Jednocześnie zwracamy uwagę Komisjom, że Rzecznik Praw Dziecka w piśmie z dnia 27 maja 2008r skierowanym do Marszałka Senatu przekazał co następuje: " **Chciałbym zaznaczyć,,ze przychylam się do idei opieki naprzemiennej"**

Forum Matek opracowało projekt zmian nieco odmienny od projektu Rzecznika Praw Dziecka. Projekt ten pozwalamy sobie załączyć. Jednocześnie informujemy , że Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz regulacje okołorodzinne w innych ustawach wymagają ponadto szerokich zmian.

Załącznik : projekt zmian ustaw wraz z uzasadnieniem .

Janina Fabisiak - Prezes

Teodozja Strawczyńska- Wiceprezes

www.forummatek.pl

biuro@forummatek.pl

Płocochowo 75A 06-100Pułtusk

PROJEKT FORUM MATEK z dnia 14 listopada 2014r

USTAWA

z dnia 2014roku

o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz ustawy Kodeks postępowania cywilnego .

Art. 1.

W ustawie z dnia 25 lutego 1964 roku Kodeks rodzinny i opiekuńczy(Dz.U.Nr z 2012 r. , poz. 788) wprowadza się następujące zmiany :

1). W art. 58 skreśla się § 1a i zastępuje następującym brzmieniem:

§1a. W braku porozumienia , o którym mowa w §1, sąd uwzględniając prawo dziecka do wychowywania przez oboje rodziców orzeka opiekę równoważną - naprzemienną pozostawiając władzę rodzicielską obojgu rodzicom.

Za opiekę równoważną- naprzemienną uznaje się wykonywanie praw rodzicielskich wobec dziecka przez obydwu rodziców w ich wspólnym lub w ich różnych miejscach zamieszkiwania w zbliżonym czasokresie wykonywania tych praw .

2). W art.93 w § 1 dodaje się treść w brzmieniu:

Jeżeli rodzice żyją w rozłączeniu, dziecko ma prawo do zachowania stałego równoważnego i bezpośredniego kontaktu z każdym z nich, otrzymywania opieki , edukacji oraz zdobywania doświadczenia od każdego rodzica i utrzymywania znaczących relacji ze swoimi wstępnymi (dziadkami) przodkami i krewnymi .

3). W art. 95 dodaje się § 1 b. w brzmieniu :

§ 1b. W przypadku bezprawnego wywiezienia dziecka i jego zatrzymania przez jednego rodzica bez zgody drugiego, w okresie gdy prawo pieczy nad dzieckiem było wykonywane wspólnie , sąd zarządza natychmiastowy powrót dziecka .

Za wspólne wykonywanie pieczy nad dzieckiem uznaje się sytuację ,gdy jeden podmiot odpowiedzialności rodzicielskiej nie może stanowić o miejscu pobytu dziecka bez zgody drugiego .

4). W art.96 w § 1 dodaje się treść w brzmieniu:

Wymaganiom tym nie czyni zadość wpajanie dziecku niechęci lub nienawiści do drugiego rodzica ,utrudnianie bądź uniemożliwianie kontaktów z drugim rodzicem. Dla pełnego rozwoju osobowości dziecka rodzic ma obowiązek umożliwić dziecku kontaktowanie się z jego przodkami i krewnymi .

5). W art. 96¹ .

Do dotychczasowej treści dodaje się wyrazy „ **oraz przemocy psychicznej** ”

6) . Art. 106 otrzymuje następujące brzmienie:

Jeżeli jedno z rodziców zaniedbuje obowiązki rodzicielskie, nadużywa władzy rodzicielskiej , wychowuje dziecko w duchu wrogości do drugiego rodzica , utrudnia bądź uniemożliwia dziecku kontakty z drugim rodzicem, przejawia bierną postawę na rzecz unormowania kontaktów, sąd opiekuńczy zmieni orzeczenie o władzy rodzicielskiej i sposobie jej wykonywania zawarte w wyroku orzekającym rozwód, separację, bądź unieważnienie małżeństwa, albo ustalającym pochodzenie dziecka.

7). W art. 107 §1 zamiast kropki stawia się przecinek i dodaje treść w następującym brzmieniu:

przyznając pieczę nad dzieckiem temu rodzicowi ,który gwarantuje dziecku prawo do nieograniczonego kontaktu z drugim rodzicem i wychowuje dziecko z poszanowaniem jego interesu.

§ 2 otrzymuje następujące brzmienie :

Sąd uwzględni przedstawione przez rodziców porozumienie o sposobie wykonywania wspólnie władzy rodzicielskiej . W braku porozumienia, sąd uwzględniając prawo dziecka do wychowywania przez oboje rodziców orzeka opiekę równoważną - naprzemienną , pozostawiając władzę rodzicielską obojgu rodzicom.

8). W art. 111 dodaje się § 1b w brzmieniu:

§1b. Za rażące zaniedbania wychowawcze rodzica, powodujące zmianę miejsca pobytu dziecka i przejęcie nad nim pieczy przez drugiego rodzica, uważa się wychowywanie dziecka w duchu wrogości do drugiego rodzica ,uniemożliwianie bądź utrudnianie kontaktów dziecka z drugim rodzicem oraz bierną postawę rodzica na rzecz unormowania kontaktów dziecka z drugim rodzicem.

9.) W art. 113 dodaje się § 3 o brzmieniu :

Na zgodny wniosek stron sąd nie orzeka o kontaktach rodziców z dzieckiem , jeżeli stwierdzi ,że są one realizowane w sposób zgodny z dobrem dziecka .

i § 4. O brzmieniu:

Jeżeli sąd ustalił kontakty lecz nie są one utrzymywane według orzeczenia , lecz w inny sposób bez konfliktów , to orzeczenie należy uchylić .

Art. 2.

W ustawie Kodeks Postępowania Cywilnego Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. (dz. U. Nr 43, poz.296 z póź.zm .) wprowadza się następujące zmiany :

9). Art. 519¹ 684 ulega skreśleniu §2 .

W art. 569 dodaje się § 1a w brzmieniu:

§1a. W sprawach dotyczących władzy rodzicielskiej i utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez rodziców żyjących w rozłączeniu, sądem właściwym jest sąd ostatniego wspólnego miejsca zamieszkania rodziców, a jeśli takiego miejsca nie było , właściwym jest sąd ostatniego miejsca zamieszkania dziecka .

Art.3.Do spraw rozpoczętych i nie zakończonych stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Za FORUM MATEK :

Janina Fabisiak - Prezes

Teodozja Strawczyńska- Wiceprezes

Uzasadnienie projektu zmian
ustawy –Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz ustawy
Kodeks postępowania cywilnego

Najbardziej konfliktogennym obszarem stosunków między rodzicami żyjącymi w rozłączeniu jest spór o prawo do wychowywania dzieci, do zachowania stałego, równoważnego i bezpośredniego związku dzieci z każdym z rodziców, otrzymywania opieki, zdobywania doświadczenia i edukacji od każdego rodzica oraz utrzymywania znaczących relacji ze swoimi przodkami i krewnymi od strony obojga rodziców. Zagraniczna koncepcja wymogu przedstawienia porozumienia rodzicielskiego tzw. planu wychowawczego zawarta w kodeksie rodzinno opiekuńczym, wkomponowana w kulturowe uprzedzenia do ojców, spowodowała w rzeczywistości wypracowanie dysfunkcyjnego modelu rodzinno- wychowawczego: plus jeden, czyli z reguły: matka + dziecko, a ojciec niepotrzebny do wychowywania, tylko do alimentów i bycia ofiarą systemu, tj. niekonstytucyjnego stosowania prawa.

Obowiązujące rozwiązania wprowadzone stosunkowo niedawno do Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego dotyczące m.in. porozumienia między rodzicami w sprawie sprawowania wspólnej pieczy w praktyce nie dochodzą do skutku, głównie z przyczyny matek, tj. z powodu niskiej dojrzałości rodzicielskiej i niskiej świadomości praw dziecka. Wymagane jest zatem, aby sądy władczo ingerowały w relacje między rodzicami i dziećmi, także na wniosek jednego rodzica gdy nie jest możliwe zawarcie wspólnie zgodnego porozumienia.

Wprowadzenie opieki równoważnej -naprzemiennej w przypadku braku porozumienia, polegałoby na tym, że dziecko/dzieci pozostawałyby proporcjonalną ilość czasu- w zbliżonym czasokresie- pod opieką każdego z rodziców.

W przypadku wspólnej opieki równoważnej-naprzemiennej, dziecko/dzieci zamieszkiwałyby na przemian raz z jednym, a raz z drugim rodzicem (nie koniecznie zmieniając miejsce pobytu- np. pozostając w swoim dotychczasowym miejscu), względnie przebywały z rodzicem podobną ilość czasu w wakacje , ferie, długie weekendy, święta.

Wspólna opieka równoważna – naprzemienna zapewniłaby ponadto równowagę alimentacyjną, bowiem każde z rodziców utrzymywałoby dzieci finansowo według codziennych potrzeb. System ten zapobiega zepchnięciu rodzica (głównie ojca) do roli płatnika alimentów.

Rodziec nie zabiegający o pieczę równoważną lub naprzemienną nad dziećmi, a także rodzic nie wyrażający zgody na porozumienie w sprawie opieki równoważnej naprzemiennej byłby obciążony obowiązkiem alimentacyjnym i korzystałby z formy kontaktów z dziećmi.

Pozostawienie dziecka tylko u jednego rodzica, orzekane byłoby jedynie wtedy, gdyby opieka równoważna-naprzemienna udokumentowanym byłaby zagrożeniem dla jego zdrowia lub życia.

Projekt zmian ma na celu także wyeliminowanie z praktyki sądowej zbyt pochopnego ograniczania i pozbawiania jednego z rodziców władzy rodzicielskiej. Takie orzeczenia sądowe powinny zapadać w ostateczności, w razie popartego konkretnymi zarzutami dokumentowanego zagrożenia ze strony rodzica, wyrażonego poprzez popełnienie przestępstwa na szkodę dziecka. Dziś ograniczanie praw rodzicielskich zwykle ojcom, stało się normą orzekaną na podstawie art. 58 i 107 k.r.o.

*„Aby odwrócić niebezpieczne i szkodliwe zjawisko dzielenia problemów rodziny na sprawy i aby możliwe było definitywne odcięcie się od „ugruntowanych” stanowisk sprawozdających instytucje władzy rodzicielskiej do atrapy instytucji prawnej, należałoby odejść od pojęcia władzy rodzicielskiej na rzecz zdefiniowanego w Kodeksie **pojęcia odpowiedzialności rodzicielskiej** i nie chodzi tu jedynie o zmianę nazewnictwa.*

Władza rodzicielska w prawodawstwie międzynarodowym jest pojęciem wypartym na rzecz szeroko rozumianej odpowiedzialności rodzicielskiej a w Polsce jest wykorzystywana do dyskryminacji ojców (70% ojców ma ograniczoną władzę co narusza dobro dziecka)” - Komentarz do Spraw Rodzinnych” pod redakcją Jacka Ignaczewskiego).

Trzeba zatem dostosować rozumienie i stosowanie przepisów k.r.o do Konstytucji i do aktualnych problemów, do pożądaných celów społecznych aby przeciwdziałać powszechnym modelom ograniczania władzy rodzicielskiej ojcom w imię uproszczenia stosowania prawa, a zwłaszcza wypaczenia jego materialnej sprawiedliwości.

Art. 48 Konstytucji nakłada na ojców obowiązek wychowywania dzieci, ale przepis art. 58 i 107 KRiO uniemożliwia ojcu wypełnianie Konstytucyjnych i wynikających z miłości rodzicielskiej naturalnych powinności wobec dziecka.

Nie ma instytucji dobrego rodzica z „urzędu” i ani matka, ani ojciec nie rodzą się doskonałymi rodzicami. Gdyby Natura jednak „wyposażyła” matki w najlepszy instynkt rodzicielski, to nie byłoby domów dziecka lub byłyby one puste.

Bycie „dobrym” rodzicem zależy wyłącznie od cech charakterologicznych i psychologicznych osoby oraz od jej aksjologii i umiejętności współżycia społecznego – a nie od płci. To wiedzą wszyscy.

Obecne przepisy wzmagają właśnie dyskryminację. Prawo naruszające godność ludzką, jakość życia człowieka czy jego inne podmiotowe prawa – nie może być żadnym prawem.

Przepisy stawiają w rażącej sprzeczności wobec siebie dobro dziecka z dobrem rodziców, choć te interesy winny być zbieżne i pozostawać z sobą w harmonii. Przepisy o

ograniczeniu praw burzą tą zasadę, bo realizują zasadę wyboru dziecka lepszemu rodzica, którym jest systemowo nazywana, jako rodzic pierwszoplanowy – matka.

Projekt zmian wprowadza zarządzenie natychmiastowego powrotu dziecka wywiezionego i zatrzymanego przez jednego rodzica bez zgody drugiego rodzica, gdy prawo pieczy nad dzieckiem wykonywali wspólnie. Ma to zapobiec wywożeniu dzieci poza miejsce zwykłego pobytu, co jest coraz częściej stosowane przez matki. **Przedmiotowe rozstrzygnięcie jest zgodne z Rozporządzeniem Rady(WE)NR 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. Dz.Urz.Unii Europejskiej I 70/19.**

Projekt zmian w k.p.c winien przewidzieć wprowadzenie zasady domicylu. Sądem właściwym do ingerencji w relacje dzieci – rodzice, byłby sąd ostatniego wspólnego miejsca zamieszkania rodziców. Projekt zlikwidowałby dochodzenie swoich praw rodzicielskich z uwagi na odległość. Byłby zgodny z Konstytucyjną zasadą sprawiedliwości społecznej.

Obecnie obowiązujące prawo rodzinne zamyka się na europejskie tendencje opieki wspólnej równoważnej- naprzemienną. Co prawda, niektóre sądy w Polsce orzekają opiekę wspólną równoważną czy naprzemienną, ale trzymają się zasady przedłożenia przez rodziców wspólnego planu opieki.

W 33 stanach USA i w większości krajów europejskich, sądy zasądza opiekę wspólną równoważną naprzemienną także wówczas, gdy jedno z rodziców nie wyraża na nią zgody.

Powszechnie w krajach europejskich obowiązuje zasada zachowania zrównoważonej pieczy. Stała obecność obojga rodziców w życiu dzieci po rozpadzie rodziny stała się regułą.

Kraje europejskie zmieniły prawo rodzinne, uznając podział odpowiedzialności rodzicielskiej, jako najlepsze rozwiązanie w celu ochrony interesów dzieci zaangażowanych w kryzys rodzinny swoich rodziców. W państwach, które wybrały tą drogę, opieka wspólna-równoważna-naprzemienna stała się normą i jest oceniana bardzo pozytywnie zarówno przez rodziców, jak i przez oceniających funkcjonowanie tego prawa.

Francja i Belgia wspólną opiekę wprowadziły w 1987 r. W 1993 r. stała się powszechnym unormowaniem. Od 2002 r. Francuzi mają możliwość stosowania **podwójnej rezydencji dla dzieci**, a ponadto prawo czuwania nad wychowywaniem dziecka przez każdego z rodziców.

Anglia, Walia – kraje skandynawskie. Od 1991 r. rodzice po rozstaniu nadal wspólnie wykonują władzę rodzicielską poprzez wspólną pieczę. Ingerencja sądu przewidziana jest w przypadkach gdy nie ma porozumienia między rodzicami lub gdy drugi się sprzeciwia, a wymagane jest ustalenie czasu i warunków równej opieki nad dzieckiem.

W Irlandii- sądy orzekają opiekę naprzemienną 1 rok z ojcem 1 rok z matką.

Szwajcaria wprowadziła w 1998 r. własne prawo dziecka do równoważnych kontaktów.

Niemcy - w 1997 r. uchwalono opiekę równoważną. Rozwiązaniem nowacyjnym jest wprowadzenie możliwości wyrażenia sprzeciwu przez dziecko, które ukończyło 14 lat. Wprowadzono także **Tabele Alimentacyjną** zależną od wieku dziecka.

Holandia - wspólną pieczę wprowadziła w 1998 r. i jest ona stosowana powszechnie. Opieka monogenitorialna natomiast orzekana jest w przypadkach szczególnych, a wniosek musi być bardzo dobrze udowodniony.

Hiszpania w 2004 r. wprowadziła zasadę równości w relacjach rodzinnych, gdy rodzice nie dochodzą do porozumienia.

Włochy – najpóźniej wprowadziły pieczę równoważną - w 2006 r. Została zapisana zasada prawa dziecka mieszkającego na przemian z każdym rodziców oraz prawo do jednoczesnego zrównoważonego kontaktu z obojgiem rodziców.

Sąd włoski ostatnio wprowadził zasadę jednego centrum życiowego dziecka. **Dziecko mieszka w jednym miejscu, tam gdzie mieszkało, rodzice opiekują się na zmianę.**

Opieka wspólna w krajach europejskich została nazwana **BIORODZICIELSKĄ**. W niektórych krajach stosowana jest już w **96 % (np. Holandia)** i pozwala przewycięzać kryzys rodziny.

Tylko Polska, Ukraina i Białoruś utrzymują matkę, jako jedynego dysponenta kontaktów dzieci z ojcem, z jego rodziną, co w sumie obraca się przeciwko interesom dziecka, bo bezpowrotnie niszczy dziecku jego dzieciństwo, co bezpowrotnie zostawia ślad w psychice dziecka i czego nie da się już odwrócić.

Tylko opieka naprzemienna jest w stanie podnieść na wyższy poziom martwą klauzulę „dobra dziecka” oraz zminimalizować konflikty rodzinne, a przez to i poprawić polskiemu dziecku jego niepowtarzalne dzieciństwo, którego obecnie ponad 20 mln (licząc od wejścia KRiO w życie) dzieci zostało pozbawionych, a tym samym w jakimś stopniu zostali kalekami społeczno-emocjonalnymi. Więcej rodzica w życiu dziecka, to większe szczęście w polskiej rodzinie, nawet gdy rodzice dziecka żyją osobno.

Janina Fabisiak - Prezes

Teodozja Strawczyńska- Wiceprezes

